

der jeg ganske forunderligt, og jeg lyser ogsaa efter Motiverne derfor, jeg kan ikke forstaa det. Jeg anbefaler derfor at stemme for Ændringsforslaget, saa at disse Folk kunne faa denne længe tiltrængte, lille Forbedring af deres Løn.

**Ordføreren (Zahle):** Det ærede Medlem, som sidst talte, kan takke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) for, at dette Forslag bliver behandlet paa den Maade, det bliver behandlet paa. Hvis det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds havde i hele sin Holdning her i Rigsdagen og ogsaa ude i Landet indrømmet, at naar han selv og hans Partifæller havde været med til at stemme for Underofficerslønningslovene saavel til Hæren som til Marinen, saa var det ærede Medlems Parti og han heller ikke i Stand til at bebrejde os andre, at vi gav de til at udbetale de deraf følgende Forhøjelser af Lønningerne følgende Bevillinger, saa var Forholdet et andet. Men dette har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds saa langt fra gjort, at han tværtimod bestandig og atter og atter med den sejre Vedholdenhed, som er ham ejendommelig, er bleven ved at sige, at vi øse Penge ud til stadig stigende Militærudgifter, fordi vi bevilge disse  $\frac{3}{4}$  Mill. Kr. til forhøjede Lønninger til Underofficererne i Hær og Marine, som vi ere nødte til at give, efter at Lovene af 14. og 15. Februar 1902 ere vedtagne. Naar vi nu gik med til denne Bevilling her, saa vilde vi fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds — hvis han da ikke pludselig skulde sadle om, hvad jeg ingen Grund har til at forudsætte, thi han er jo en staatsat Karakter — faa at høre: Saa nu ere de igen gaaede med til forhøjede Militærudgifter. Og han kunde med nogen Ret sige det her, fordi det er en fri Bevilling; denne Bevilling kunne vi nægte, den fremtvinges hverken ved en enkelt Lov eller af den ved Hærloven i Almindelighed etablerede Stilling.

Hvad de Overskridelser angaar, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds fremdrog, skal jeg henvise det ærede Medlem til, at jeg har gendrevet hans Paastande om disse Overskridelsers Mangel paa Berettigelse i Udtalelser, der ere refererede i Rigsdagstidenden Sp. 856 —57, og da jeg ikke deler det ærede Medlems Smag for Gentagelser, skal jeg ikke igen staa og opregne det hele her. Da det ærede Medlem ønskede at jeg skulde paa-

vide blot en enkelt af de Ændringer, som han og hans Partifælle i Finansudvalget har stillet, som var i Strid med bestaaende Love eller de ved bestaaende Love tilvebragte Forhold, som ere Konsekvenser af Lovene, saa skal jeg dog sige til det ærede Medlem, at for det første foreslog han og hans Partifælle i Finansudvalget til 2den Behandling her under Ændringsforslag Nr. 183 at nægte de 2,375,000 Kr., som skulde bevilges i Henhold til Lov om Bevilling til Anskaffelse af nyt Feltskys af 20. December 1901. Nu kan det ærede Medlem synes, nok saa daarligt om denne Lov, Loven er bleven til paa fuldkommen forfatningsmæssig Maade, den er forelagt af Regeringen og vedtaget af et Flertal i begge Rigsdagens Ting og stadfæstet af Kongen, og denne Lov er det ærede Medlem og hans Parti forpligtet til at respektere, indtil de faa Loven gjort om ad Lovens Vej (Afbrudelse af K. M. Klausen). Det kan det ærede Medlem sige Nej til, men der kommer han virkelig til det, som han med store Ord sagde til mig før: der er ingen, der tror ham; saa naive ere Vælgerne i Danmark ikke i forfatningsmæssige Spørgsmaal, at de ikke vide, at bestaaende Love skulde ogsaa Socialdemokrater respektere, selv om de ikke have stemt for dem. Saa længe de Herrer Socialdemokrater ikke ere Flertal her i dette Ting, saa længe kan der gennemføres Love paa fuldkommen forfatningsmæssig Maade uden de Herrers Medvirkning, og naar Lovene ere blevne til paa fuldkommen forfatningsmæssig Maade, ere de Herrer forpligtede til at respektere dem, indtil de faa dem gjort om paa forfatningsmæssig Maade. Og denne Lov have de Herrer ikke Magt, selv om de have Agt, til at gøre om; derfor ere de ogsaa forpligtede til at respektere den, og derfor vilde det være ulovligt af dette Ting at vedtage at nægte en Bevilling, som er dikteret af en bestaaende Lov, medmindre man skal komme ind paa hele det store forfatningsmæssige Spørgsmaal, hvorvidt man har Ret til at forandre bestaaende Love ved Finansloven, men det er der ingen Anledning til at komme ind paa ved denne Lejlighed. (Afbrudelse af K. M. Klausen). Ja, men det var ikke det, det ærede Medlem spurgte mig om. Det ærede Medlem spurgte mig, om Socialdemokraterne da havde stillet noget Ændringsforslag, der var i Strid med en bestaaende Lov. Her er stillet et Ændringsforslag, som er i Strid med en bestaaende Lov, og de Ændringsforslag, Socialdemokraterne havde stillet op under Nr. 133, 134, 136